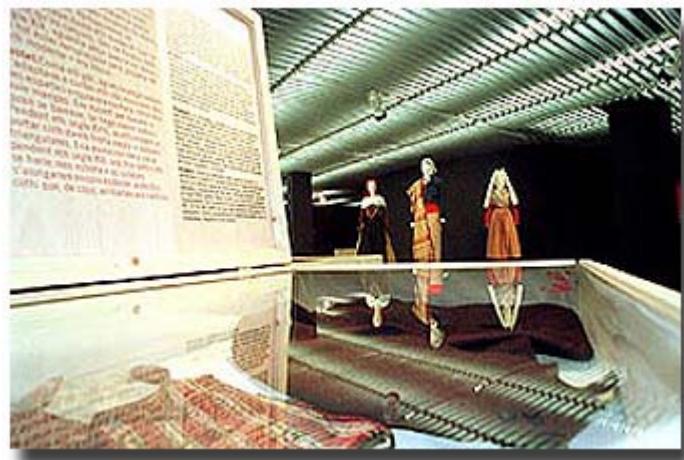

DE LIN E DE LAN.
Eth vestit popular ena Val d'Aran pendent els sègles XVIII e XIX.

Data: 22 de juliol a 17 d'octubre de 1999.

Lloc: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organitzadors: Museu dera Val d'Aran i Fundació La Caixa .

Descripció: La mostra ofereix una selecció d'indumentària tradicional de la Val, pertanyent als s. XVIII i XIX, i proposa al visitant de fer-ne una lectura des de diversos punts de vista: el contingut de l'armari dels avantpassats, roba de sobre i roba de sota, treball i festa, la moda del país i les primeres matèries.

Aquest mostra està integrada per un recull de peces que provenen majoritàriament de cases de la Vall. El seu recorregut ens planteja com el vestit era una necessitat cara, i per tant, jugava un paper de primer ordre en els moments assenyalats de la vida. El casament era una d' aquestes ocasions, i l'aixovar es consignava amb tot detall en els capítols que acostumaven a signar els esposos abans de les noces. El filat i el teixit -sobretot de llana, i també de lli i de cà nem- era fet a casa; els vestits es portaven i es conservaven durant molt temps, de vegades tota la vida, i fins i tot es transmetien per testament: per a molts aranesos, sovint era l'únic valor de que disposaven. Els elements del vestuari es van mantenir ben poc variats, al marge dels corrents de la moda, fins a finals del segle XIX. A partir del segle XX, però, i fins els anys quaranta i cinquanta del nostre segle, només la gent de més edat continuaria utilitzant algunes peces característiques de la manera de vestir tradicional de la vall, com ara les caputxes i les capes.

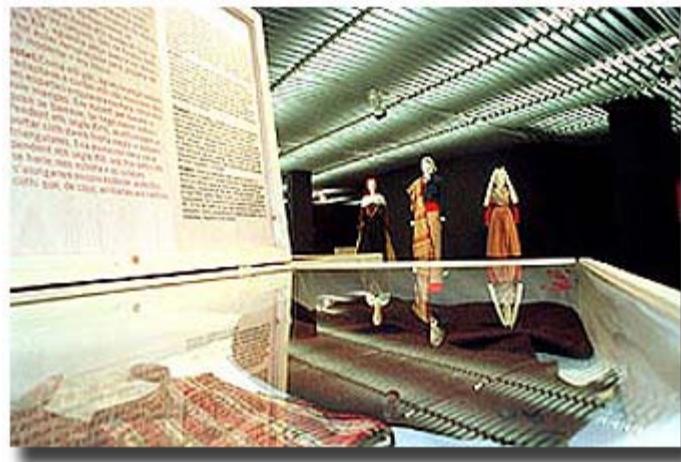
és un consorci de:

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

DE LIN E DE LAN.
Eth vestit popular ena Val d'Aran
pendent els sègles XVIII e XIX.

Fecha: Del 22 de julio hasta el 17 de octubre de 1999.

Lugar: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organiza: Museu dera Val d'Aran y Fundación La Caixa .

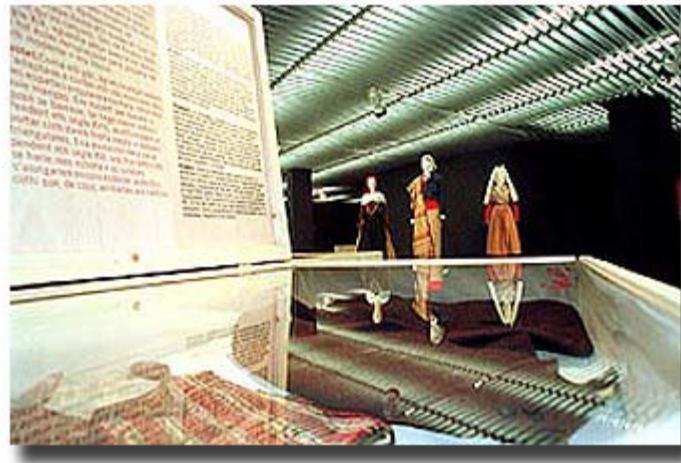
Descripción: La muestra ofrece una selección de indumentaria tradicional de la Val, perteneciente a los s. XVIII y XIX, y propone al visitante hacer una lectura desde diversos puntos de vista: el contenido del armario de los antepasados, ropa de encima y ropa de debajo, trabajo y fiesta, la moda del país y la materia prima.

Esta exposición está integrada por una recopilación de piezas que provienen mayoritariamente de casas del Valle. Su recorrido nos plantea como el vestido era una necesidad cara, y por tanto, jugaba un papel de primer orden en los momentos señalados de la vida. La boda era una de estas ocasiones, y la dote se consignaba con todo detalle en los capítulos que acostumbraban a firmar los esposos antes de la boda. El hilado y el tejido –sobretodo de lana, y también de lino y de cáñamo- se hacía en casa; los vestidos se llevaban y se conservaban durante mucho tiempo, a veces toda la vida, e incluso se transmitían por testamento: para muchos araneses, a menudo era el único valor del que disponían. Los elementos del vestuario se mantuvieron muy poco variados, al margen de las corrientes de la moda, hasta a finales del siglo XIX. A partir del siglo XX, pero, hasta los años cuarenta y cincuenta de nuestro siglo, sólo la gente de más edad continuaría utilizando algunas piezas características de la manera de vestir tradicional del valle, como ahora las capuchas y las capas.

és un consorci de:

"DE LIN E DE LAN."
**"Eth vestit popular ena Val d'Aran
pendent els sègles XVIII e XIX."**

Date: from 22 July to 17 October 1999.

Place: Textile Museum and Documentation Centre.

Organized by: Museu dera Val d'Aran and Fundació La Caixa .

Description: This exhibition comprises a selection of traditional eighteenth and nineteenth century garments from the Val d'Aran region. It presents a number of perspectives to the visitor: the clothes of olden times, clothes for work and for celebrations, local fashion, and raw materials.

This exhibition comprises pieces mainly from houses in the Val d'Aran region. It shows that clothes were an expensive necessity, and played an important role in major life events, such as marriage. The bride's trousseau was described in full detail in the chapters that the bride and groom signed before the ceremony. Spinning and weaving – above all wool, and also linen and hemp – was done in the home. Clothes were worn and kept for many years, even for an entire lifetime. Sometimes they were left in wills; for many inhabitants of the valley, clothes were their only possessions. There was little variation until the end of the nineteenth century. By the 1940s and 1950s only the older people continued to wear the traditional costumes of the valley, such as hoods and capes.

és un consorci de:

